

Flygtningehjælp og vedkommende kommune træffer aftale om dette, herunder om, at kommunen betaler Dansk Flygtningehjælp for ydelsen. Rammerne for Flygtningehjælpens muligheder for at drive indtægtsdækket virksomhed vil blive tilrettelagt således, at dette kan lade sig gøre. Aktiviteterne undtages fra reglerne om ikke-disponibel andel af omsætningen.

For at gøre overgangen mellem Dansk Flygtningehjælp og kommunerne mere fleksibel, foreslås det, at kommuner får udbetalt et tilskud på 2.000 kr. pr. måned, når de efter aftale med Dansk Flygtningehjælp modtager en flygtning på et tidligere tidspunkt end efter 18 måneder – eller inden udløbet af restperioden for familiesammenførte ægtefæller og børn. I forbindelse hermed forudsættes Flygtningehjælpens bevillinger reduceret tilsvarende.

Tilskuddet på 2.000 kr. pr. måned ydes for tiden indtil kommunen er forpligtet til at varetage integrationsbistanden.

Ved indgåelse af en sådan aftale bør der tages hensyn til den mest hensigtsmæssige integration af de enkelte flygtninge og til Flygtningehjælpens mulighed for at kunne fungere rationelt i de enkelte lokale områder. Sådanne aftaler om fremrykket overgang for en flygtning forudsætter, at flygtningen har fået egen bolig og vil antageligt som regel tidligst kunne indgås omkring ét år efter påbegyndelsen af integrationsprogrammet.

Oversigt over de særlige finansieringsregler vedrørende flygtninge.

(pct.)	0 år	6½ år
afsnit III-III A	100	50
afsnit IV-VII forsorgshjem	100 100	0 75

Efter de foreslåede nye regler udgør refusionen til kontantydelse (afsnit III-III A) 100 pct. i de første 1½ år, svarende til integrationsperioden under Dansk Flygtningehjælp. Derefter nedsættes den til 75 pct.

(pct.)	0 år	1½ år	6½ år
afsnit III-III A	100	75	50
afsnit IV-VII forsorgshjem	75 75	75 75	0 75

Denne finansiering indebærer, at kommuner (*) og amtskommuner (°) afholder følgende udgiftsandele for udvalgte ydelser:

Staten refunderer efter den gældende særlige ordning om flygtningerefusion kommuners og amtskommuners udgifter efter bistandslovens afsnit III-VII med 100 pct. i 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen. Undtaget er § 87, rådgivningscentre for børn og unge, der finansieres fuldt ud af amtskommunerne.

Efter de almindelige finansieringsregler – som også gælder for flygtninge med mere end 6½ års opholdstid – er der 50 pct. statsrefusion af kommunernes udgifter til kontantydelse (afsnit III-III A) og 75 pct. refusion af amtskommunernes udgifter til forsorgshjem (§ 105–111 i afsnit VII).

Øvrige udgifter, herunder også udgifter til rådgivning og vejledning, afholdes fuldt ud af kommuner og amtskommuner.

Kommunerne afholder fuldt ud udgifterne til de kommunale daginstitutioner og dagplejen, og til serviceydelser og institutionsophold for personer over 67 år.

Udgifterne til de amtskommunale særlige daginstitutioner deles mellem kommuner og amtskommuner, og det samme gælder andre serviceydelser og institutionsophold for personer under 67 år.

Dog refunderer staten 75 pct. af udgifterne til de amtskommunale forsorgshjem, uanset klienternes alder.

Den særlige flygtningerefusion i 6½ år og den efterfølgende almindelige finansiering efter de gældende regler kan skematisk fremstilles således:

Refusionen vedrørende service og institutioner (afsnit IV-VII) udgør 75 pct. i alle 6½ år (bortset fra § 87-centrene, der fortsat i alle tilfælde finansieres af amtskommunerne):